

DE VLAAMSE MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN
DIERENWELZIJN

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Standpuntbepaling van de Vlaamse Regering betreffende het wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg, teneinde het gebruik van de verkeersborden B22 en B23 te veralgemenen

1. INHOUDELIJK

1 Inleiding:

Overeenkomstig artikel 6, §8 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot Hervorming van de Instellingen, worden de Gewestregeringen betrokken bij dit wetsvoorstel.

2 Toelichting

2.1. Context:

Bij brief van 28 juli 2017, met kenmerk CM/GD/AG/17-054, vraagt de Eerste Minister het advies van de Vlaamse Regering over het voorstel van wet tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg, teneinde het gebruik van de verkeersborden B22 en B23 te veralgemenen.

2.2. Algemene bespreking:

Door middel van de wet van 28 december 2011 werden in het Wegverkeersreglement de verkeersborden B22 en B23 ingevoerd. Bij aanwezigheid van deze verkeersborden wordt het aan fietsers toegestaan een rood of oranjegeel verkeerslicht voorbij te rijden om rechts af te slaan of rechtdoor te rijden, op voorwaarde dat zij voorrang geven aan de andere weggebruikers. Het zijn de wegbeheerders die beslissen over de plaatsing van deze borden.

Volgens de toelichting bij het wetsvoorstel zou het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een stap verder zijn gegaan en via een ministerieel besluit deze voorrangsregeling verplicht hebben gemaakt. Nazicht leerde dat dit ministerieel besluit er op heden nog niet is.

Huidig wetsvoorstel wil deze verplichting federaal opleggen. De redenering wordt met andere woorden omgedraaid: de plaatsing van de voorrangsborden B22 en B23 zal, aldus de toelichting, worden verplicht, behalve wanneer de wegbeheerder een met redenen omklede uitzondering aanvoert.

2.3. Artikelsgewijze bespreking:

Artikel 1 bepaalt de te regelen aangelegenheid.
Geen opmerkingen.

Artikel 2 vult art.61.5. van het wegverkeersreglement aan.

Aangezien het een aanvulling betreft en geen wijziging, blijft art.61.5. ongewijzigd behouden.

In die zin “kan” de betekenis van de driekleurige verkeerslichten worden gewijzigd door middel van de verkeersborden B22 en B23. Het blijft dan ook bij een mogelijkheid en geen verplichting.

Het wetsvoorstel strookt bijgevolg niet met de toelichting die bij het voorstel wordt gegeven. Het is volgens de toelichting de bedoeling *“de plaatsing van de borden B22 of B23 verplicht te maken op elk kruispunt dat voldoet aan de plaatsingsvoorwaarden ervan”*.

Het wetsvoorstel is dan ook onduidelijk en tegenstrijdig.

Wanneer het wetsvoorstel effectief een dergelijke verplichting zou inhouden, zou trouwens sprake zijn van bevoegdheidsoverschrijding. Het komt immers niet toe aan de federale overheid de wegbeheerder te verplichten bepaalde signalisatie aan te brengen of de plaatsingsvoorwaarden van verkeerstekens te regelen. Sinds de zesde staatshervorming zijn de gewesten immers bevoegd voor de regelgeving inzake het plaatsen van verkeerstekens. (art. 6,§1,XII,2° Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen)

Bovendien moet opgemerkt worden dat een veralgemening van deze regeling verregaande gevolgen zou hebben voor de wegbeheerders. Deze zouden dan immers genoodzaakt zijn om aan alle verkeerslichten signalisatie aan te brengen, tenzij zij zouden aantonen dat er dwingende en met redenen omklede veiligheidsredenen zijn die zulks beletten. Op die manier zou (gelet op het feit dat het voorstel van wet geen overgangperiode voorziet) een zware last op de schouders van de wegbeheerders worden gelegd.

Er moet eveneens rekening worden gehouden met het feit dat het wetsvoorstel geen bepaling bevat i.v.m. eventuele toekomstige wijzigingen. Dat heeft tot gevolg dat elke wijziging die men in de toekomst aan deze bepaling wenst aan te brengen, ook via wet zal moeten gebeuren.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Het voorstel heeft geen weerslag op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Met toepassing van artikel 6§6 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 houdende regeling van de begrotingscontrole- en opmaak is voor dit dossier het gemotiveerd akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor begroting niet vereist.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 24 november 2017.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de lokale besturen.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Aangezien er geen sprake is van een regelgevend initiatief van de Vlaamse overheid, is er voor deze nota aan de Vlaamse Regering geen wetgevingstechnisch advies, taalkundig advies of Reguleringsimpactanalyse vereist.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° niet in te stemmen met het voorstel van wet dat een onduidelijke en tegenstrijdige regeling in het koninklijk besluit van 1 december 1975 beoogt in te voeren;

2° de heer minister-president van de Vlaamse Regering te gelasten deze beslissing ter kennis te brengen van de federale overheid.

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben Weyts

Bijlage:

- wetsvoorstel